

Evropa svegur miðaldarsvövn og gloymir fornu griksku vitanina

Altjóða
stjörnu-
frøðiár 6

Pól Jespersen

Við verkunum hjá Claudius Ptolemeusi fáa arábar innlit í grikskan hugsanarhátt, meðan Evropa svegur miðaldarsvövn. Arábar halda heimsmyndina hjá Ptolemeusi - við jörðini í miðdeplinum - í hevd og leggja sítt afturat, men framstig eru ikki nógv. Við maurisku innrásini í Spania kemur gomul griksk vitan aftur til Evropa

Tað var sjálvandi ikki av ongum, at tann geosentriska skipanin hjá Ptolemeusi køvdi eldri griksk sjónarmið. Eitt er afturgongdin í vísindunum fyrstu kristnu tíðina. Eitt annað er, at forsagnir skulu samsvara veruleikanum. Mól jørðin um sólina, sum Aristarch helt, hövdu vit sjálvandi varmast tað sum ein javnan vind. Tað skuldi eisini sæst á stjornurørslunum so ella so, um so var, at jørðin flutti seg í einum stórum sirkli, sum árið leið. Var sólín miðdepilin í alheiminum, skuldu lutir, sum tú slepti úr hondunum, farið sendandi inn í sólina. So-

Bókasavnið í Efesus í Turkalandi. Bygt um leið 115-120, tá ið Ptolemeus var í góðum árum. Savnið hýsti túsundtals skriftrullum. Myndin er tikin í 2002.

leiðis hugsaðu lærd fólk, og einki av hesum kundi verða staðfest við eygleiðing. Heimsmyndin hjá Ptolemeusi við teimum truplu epicyklunum og jørðini í miðdeplinum - alt samalt gjølla lýst í stórverki hansara Syntaxis - hevði fastatøkur á evropeiskari stjornufrøði næstu 1400 árin ella so.

Arábar varðveita gamla grikska arvin

Í árinum 827 varð verkið týtt til arábiskt, Almagest. Lesaraskarin vaks, og undir drúgvja miðaldardúrinum í Evropa, kjakaðust lærdir arábar um sjónarmiðini hjá Ptolemeusi og hildu tey í hevd. Arábar hövdu tó eisini fingið íblástur til sína stjornufrøði úr India.

Her er kanska vert at viðmerkja, at arábar eisini funnu okkara smidligu talsskipan, hindu-arábisku skipanina, í India. Hon er uttan iva ein av størstu uppfinningunum yvirhøvdur. Við ongari smidligari talsskipan hevði borið illa til at hugsað sær tey stóru vísindaligu framstiginu í Evropa, sum koma, tá ið miðöldin endar. Í árinum 773 kemur ein indiskur stjornufrøðitekstur til Bagdad. Teksturinn lýsir eisini nýggju indisku tøluni. Tað varir tó fleiri hundráð ár at troka rómaratøluni burtur í Evropa. Um ár 1300 verður forboð sett fyri at brúka nýggju skipanina í handilsskjølum, tí tað er so lætt at broyta talið 0 til 6 ella 9. Um ár 1600 hevur tíggju-

talsskipanin mestsum vunnið hevd, men tað er ikki fyrr enn við fronsku kollveltingini, at eisini málieindir verða ásettar sum multipla av 10.

Viðfevnt týðaravirki

Í 1085 eydnaðist spanska kongin Alfonso VI at taka býin Toledo aftur frá maurarum. Í býnum var eitt stórt islamiskt bókasavn. Tilfarið var sjálvandi mest á arábiskum. Tí varð miðvíst farið undir at týða. Týtt varð fyrst til lokalt spansk mál við millummonnum, tí týðararnir dugdu ikki arábiskt. So varð týtt úr sponskum til latín. Hetta broyttist, tá ið Gerard úr Cremona í Italia, 1114-1187, kom til Toledo. Hann lærði seg arábiskt og var ein sannur meistari at týða neyv. 76 bókur týddi hann úr arábiskum til latín. Størsta avrik hansara var at týða Almagest, 13 bind. Týðingin er dagfest í 1175, men man vera eldri enn tað.

Nú hövdu lærdir evropearar høvi at lesa um grikska stjornufrøði. Og snópisligt man tað hava kenst at á-sanna, at fólk, sum hövdu livað fimtanhundrað ár frammanundan, hövdu vitað so nógv um mong ymisk fyrbrigdi. Virðingin hevur verið ovurhonds, kanska ov stór, so at hon hevur tarnað

framstigum, tí eisini álvarslig mistøk hjá gomlu grikkunum hövdu status sum lóg fleiri hundráð ár eftir hetta. Eitt nú hevði Aristoteles sagt, at ein dupult so tungur lutur dettur dupult so skjótt, sum ein og hvør lættliga kann mótrógva við roynd. Somuleiðis hevði hann staðfest, at menn hövdu fleri tenn enn kvinnur, hóast hann var tvær reisir giftur. Logikari man Aristoteles hava verið av teimum grovu, men eksperimentinum kann hann so ikki hava havt skil fyri.

Alfonso X kongur, sum gjørdi Toledo til høvudsstað, gav stjornufrøðingum sínum boð um at gera talvur yvir rørslymar hjá gongustjornunum - seinni nevndar al-

fonsinsku talvurnar. Sjálvur hevði hann ikki stórvegis virðing fyri epicyklunum hjá Ptolemeusi. Hann skal hava sagt nakað soleiðis, “at hevði hin almáttugi ráðført seg við meg, tá ið hann fór undir skapanina, hevði eg viðmælt okkurt einfaldari.” Heimurin mátti bíða til sekstanda öld var næstan hálvrunnin, áðrenn ein pólskur kirkjumaður og stjornufrøðingur hevði dirvi at umskipa heimsmyndina og fáa hugsanirnar hjá Aristarch aftur til æru og heiður.

Mikolaj Kopernigk, seinni kendur undir navninum Nicolaus Kopernikus, varð borin í heim í Thorun (nú Póllandi) 19. februar í 1473. Meiri um hann í næsta parti.

Geometristovan í Krakow. Her las Kopernikus stjornufrøði og støddfrøði um tað mundið, tá ið Columbus fór vestur um hav.